

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
v é g z é s e**

Az ügy száma: Kfv.VII.37.236/2025/4.

A tanács tagjai: Dr. Varga Zs. András a tanács elnöke

Dr. Varga Eszter előadó bíró

Dr. Cséffán József bíró

Dr. Magyarfalvi Katalin bíró

Dr. Szilas Judit bíró

A felperes: felperes1
cím1

A felperes képviselője: Gyergyé Ügyvédi Iroda,
ügyintéző: dr. Gyergyé Attila Sándor ügyvéd
cím2

Az alperes: Zala Vármegyei Kormányhivatal
cím3

Az alperes képviselője: Dr. Odry Viktória kamarai jogtanácsos

A per tárgya: közúti árutovábbítási ügyben hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata

A felülvizsgálati kérelemmel támadott határozat: a Veszprémi Törvényszék 9.K.700.873/2024/30. számú ítélete

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: a felperes (32. sorszám alatt)

Rendelkező rész

A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadja.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] Az alperes hatóság közúti ellenőrei 2024. június 10-én, város1 térségében tartottak ellenőrzést, melynek során a 7-es számú főút 196+000 km szelvény bal oldalán vizsgálat alá vonták a perben nem álló gazdasági társaság (a továbbiakban: üzembentartó) üzemeltetésében és a felperes használatában lévő, a perben nem álló magánszemély (a továbbiakban: gépjárművezető) által vezetett rendszám1 forgalmi rendszámú, FORD Transit gyártmányú, N1 kategóriájú, 3500 kg (3,5 tonna) megengedett legnagyobb össztömegű tehergépjárművet. A járművel a felperes végzett a DPD csomagküldő szolgáltató (a továbbiakban: DPD) megbízásából csomag kiszállítást.

[2] Az alperes a lefolytatott hatósági eljárás eredményeként 2024. július 11. napján meghozott ZAT/KJ/01336-6/2024. számú határozatával megállapította, hogy (I.) a felperes kizárólagosan felelős a közúti árutovábbítási engedély nélkül végzett árutovábbítás, a bérlet (használatba vett) jármű esetén a bérleti (használatba adási) szerződés hiánya és a fuvarlevél hiánya jogszabálysértésekért, melyek miatt 858.000 forint közigazgatási bírság megfizetésére kötelezte. Mindezeket túl megállapította (II.), hogy a gépjárművezetőt és az üzembentartót a fenti jogsértésekért felelősség nem terheli.

[3] Határozata indokolásában hivatkozott a díj ellenében végzett közúti árutovábbítási, a saját számlás áruszállítási, valamint az autóbusszal díj ellenében végzett személyszállítási és a saját számlás személyszállítási tevékenységről, továbbá az ezekkel összefüggő jogszabályok módosításáról szóló 261/2011. (XII. 7.) Korm. rendelet (a továbbiakban: KR.) 1. § (4) bekezdésére, mely szerint a rendelet hatálya – bizonyos kivételekkel – nem terjed ki a postai küldeménynek a postai szolgáltatásokról szóló törvény alapján postai szolgáltatásnak minősülő szállítására. Ugyanakkor a postai szolgáltatásokról szóló 2012. évi CLIX. törvény (a továbbiakban: Posta tv.) 4. § e) pontja szerint nem minősül postai szolgáltatásnak a postai közvetítő, a postai közreműködő és a postai konszolidátor tevékenysége. Tehát a közreműködő tevékenységként, 2,5 tonna feletti megengedett legnagyobb össztömegű tehergépjárművel végzett csomagszállítás közúti árutovábbításnak minősül, amely a KR. értelmében közlekedési hatósági engedélyköteles közúti közlekedési szolgáltatás. Megállapította, hogy a felperes közúti árutovábbítási engedéllyel – ebből következően a gépjármű rendszámára szóló engedélykivonattal – nem rendelkezik, a nyilvántartásban a jármű nem szerepel. E körben a KR. 2. § (1) bekezdés 5. pontjára, 3. § (1) bekezdés a) pontjára, 8. § (1)-(3) bekezdéseire és 15. § (2)-(6) bekezdéseire hivatkozott.

[4] A jármű bérleti szerződés hiányával összefüggő jogsértést az alperes a KR. 34. § (1), (3), (5), (7) és (8) bekezdésére, a közúti közlekedésről szóló 1988. évi I. törvény (a továbbiakban: Kkt.) 24. § (1) bekezdésére; a fuvarlevél hiányával kapcsolatos jogsértést a KR. 22. § (1), (2), (7) bekezdésére; a felperessel szemben kiszabott bírságot a Kkt. 20. § (1), (1a), (2), (5) bekezdésére, valamint a közúti árufuvarozáshoz, személyszállításhoz és a közúti közlekedéshez kapcsolódó egyes rendelkezések megsértése esetén kiszabható bírságok összegéről, valamint a bírságolással összefüggő hatósági feladatokról szóló 156/2009. (VII. 29.) Korm. rendelet 2. §-ára, 8. §-ára, 13. § (1), (2) bekezdésére, 1. számú melléklet 1. és 10. pontjára, 7. számú melléklet 2. pontjára alapította.

A jogerős ítélet

[5] Az elsőfokú bíróság a felülvizsgálati kérelemmel támadott jogerős ítéletével a felperes keresetét elutasította.

[6] Megállapította, hogy a Posta tv. 4. § e) pontja egyértelműen rendelkezik arról, hogy a postai közreműködő tevékenysége nem postai szolgáltatás. Ezen rendelkezést a felperes álláspontjával szemben a Posta tv. egyéb rendelkezései sem rontják le, ettől eltérő szabályt nem tartalmaznak. A jogalkotónak éppen az volt a célja – figyelembe véve a kodifikációs technikát is (fejezetcím és alfejezet cím, valamint a külön szakaszokba rendezett rendelkezések magáról a postai szolgáltatásról és a felsorolás a nem postai szolgáltatásokról) –, hogy meghatározza: a postai közreműködő tevékenysége nem postai szolgáltatás.

[7] A felperes nem vitatta, hogy postai közreműködőnek minősül. Azt állította, hogy azért nem terjed ki rá a KR. hatálya, mert a DPD postai szolgáltató tevékenységében vesz részt, a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság (a továbbiakban: NMHH) postai közreműködőként nyilvántartásba vette, továbbá mivel a postai szolgáltatási tevékenység részelemei közül többet is megvalósít, a tevékenysége postai szolgáltatásnak tekintendő.

[8] A jogerős ítéletben foglaltak szerint a felperes fenti érvelése azért nem helytálló, mert az NMHH a Posta tv. 3. § (1) bekezdése alapján a postai szolgáltatást nyújtó gazdálkodó szervezetekről és nem a postai közreműködőkről vezet nyilvántartást. A felperes által becsatolt igazolás csupán azt tanúsítja, hogy a postai szolgáltatást végző DPD-t az NMHH nyilvántartásba vette, a DPD pedig a felperest közreműködőként bejelentette.

[9] A Nemzetgazdasági Minisztérium ügyfélszolgálatának tájékoztatásával kapcsolatban hangsúlyozta, hogy az egyrészt jogi kötőerővel nem bír, másrészt nem is támasztja alá a felperes azon állítását, mely szerint amennyiben postai szolgáltatásban vesz részt, akkor a tevékenysége postai szolgáltatói tevékenységnek minősül. A felperes hivatkozását sem az általa a DPD-vel kötött szerződésben vállalt feltételek, sem a tevékenységre irányadó jogszabályi rendelkezések nem támasztották alá.

[10] Megállapította, hogy a Posta tv. 3. § (3) bekezdése azokra az esetekre vonatkozik, amikor a külföldön feladott postai küldemény belföldön történő kézbesítését nem a szerződést megkötő, hanem a szolgáltató alvállalkozója végzi, azaz a külföldön feladott postai küldeményre vonatkozó szerződést megkötő szolgáltatóról és annak alvállalkozójáról rendelkezik. A felperes a benyújtott csomaglistával azt nem tudta igazolni, hogy a szerződést megkötő szolgáltató minden esetben vagy akár bármely esetben is a DPD lett volna. Nem releváns ez a jogszabályi rendelkezés azért sem, mert az alperes nem alkalmazott bírságot a felperessel szemben külföldi csomagküldemények miatt.

[11] Összességében az alperes helytállóan alkalmazta a KR. rendelkezéseit és megalapozottan állapította meg a felperes felelősségét az engedély nélkül végzett közúti árutovábbítás, és ezzel összefüggően a bérleti szerződés hiánya és a fuvarlevél hiánya jogsértések tekintetében.

[12] A felperes a bírságösszegezését nem vitatta, ezért ezzel összefüggésben – a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 85. § (1) bekezdése alapján – a határozat jogszerűségét nem vizsgálta.

A felülvizsgálati kérelem

[13] A felperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítását kérte. Felülvizsgálati kérelmével egyidejűleg azonnali jogvédelem iránti kérelmet is előterjesztett.

[14] A felülvizsgálati kérelem befogadhatósága körében a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 118. § (1) bekezdés *a)* pont *ab)* és *ad)* alpontjaira hivatkozott. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság megsértette a Kp. 84. § (2) bekezdése folytán alkalmazandó polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 346. § (3)-(5) bekezdését, valamint Posta tv. 2. § 33. pontját, 4. § *e)* pontját és 36. § (2) bekezdését, mivel az ítélet indokolása hiányos, okszerűtlen és jogszabálysértő módon téves jogértelmezésen alapul. A törvényszék továbbá nem merítette ki valamennyi kereseti kérelmét, amely sérti a Kp. 2. § (4) bekezdését, 85. § (1) bekezdését és 86. § (1) bekezdését. Az elsőfokú bíróság nem észlelte, hogy az alperes határozata mérlegelési jogkörben hozott határozat, amelyből nem állapíthatók meg a mérlegelés keretei, szempontjai és okszerűsége, ezáltal sérült a Kp. 85. § (5) bekezdése. Arra is hivatkozott, hogy a megelőző eljárásba közvetlen jogi érintettsége folytán bevonandó ügyfél nem vett részt, és a bíróság a perbe sem vonta be, sértve a Kp. 20. § (6) bekezdését, a 85. § (3) bekezdés *a)* pontját és a 92. § (1) bekezdés *a)* pontját.

[15] A jogkérdés különleges súlya tekintetében az elsőfokú bíróság téves jogértelmezésére hivatkozott, amely szerint a felperes nem postai szolgáltatást végez. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a Posta tv. értelmezését kizárólag nyelvtani szempontból végezte el, az Alaptörvénnyel összhangban álló jogszabályi cél vizsgálatának kötelezettségét {Kfv.VI.37.280/2024/8. [40] bekezdés} nem teljesítette. A postai közreműködők tevékenysége nélkül maga a postai szolgáltatás (és a versenypiaci postai szektor) lehetetlenülne el. A versenypiaci postai szektor 2023-as összevétele 245 milliárd forint volt, amelyből a nemzetközi postai bevételek 100 milliárd forint, volumene 156 millió küldemény/év (ebből a nemzetközi küldemények volumene 45 millió küldemény/év). A versenypiaci postai szektorban jelen lévő postai szolgáltatók a főtevékenységüket (egyéb postai, futárpostai tevékenység) döntő részben postai közreműködők bevonásával látják el. A közúti áruszállítással kapcsolatos rezsim alkalmazása a versenypiaci postai szektorra a fuvarlevél vezetése kapcsán is abszurd következményekhez vezetne.

A Kúria döntése és jogi indokai

[16] A felülvizsgálati kérelem befogadására – az alábbiakra tekintettel – nincs törvényes lehetőség.

[17] A Kúria a Kp. 118. § (1) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha

a) az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata

aa) a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása,

ab) a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége,

ac) az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége,

ad) a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés, illetve

b) a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés

miatt indokolt.

[18] A Kúria megvizsgálta a felülvizsgálati kérelem befogadhatóságával kapcsolatban előadottakat, ám azok alapján a rendkívüli perorvoslati eljárás lefolytatását nem látta indokoltnak. A felülvizsgálati kérelemben foglaltakra figyelemmel az alábbiakat tartja fontosnak kiemelni.

[19] A Kp. 118. § (1) bekezdés *a)* pont *ab)* alpontja alapján, a felvetett jogkérdés különleges súlyára alapítottnak a Kúria a felülvizsgálati kérelmet különösen akkor fogadja be, ha az nagy számban előforduló új típusú ügyben merült fel; a jogkérdés társadalmi jelentőségére figyelemmel pedig akkor, ha a jogalanyok széles körét érinti. A befogadás ezekben az esetekben is csak akkor indokolt, ha a Kúria az adott jogkérdésben korábban még nem foglalt állást közzétett ítélezési gyakorlatában.

[20] A Kúria az ügyben a felvetett jogkérdés különleges súlyát, illetve társadalmi jelentőségét nem látta megállapíthatónak, jelen ügy – a felperessel szemben kiszabott bírság – ugyanis a jogalanyok széles körét sem közvetlen, sem közvetett módon nem érinti, rájuk semmilyen formában nincs kihatással. A felülvizsgálati bíróság továbbá nem észlelte az adott ügytípus – és a benne foglalt jogkérdés – tömeges számban történő előfordulását sem.

[21] A felperes a jogkérdés különleges súlyát, illetve társadalmi jelentőségét egyrészt a postai szektor volumenével, bevételeivel, és ezzel összefüggésben azzal kívánta alátámasztani, hogy e szektor a postai közreműködők tevékenysége nélkül ellehetetlenülne. A Kúria e tekintetben hangsúlyozza, hogy egy adott piaci szektor volumene, árbevételeinek nagysága önmagában nem támasztja alá, hogy az adott jogkérdés a jogalanyok széles körét érinti. A per tárgya (az alperes határozata) nem valamely tevékenység megtiltásáról szól, így a postai közreműködők igénybevételeinek ellehetetlenülésére vonatkozó hivatkozással összefüggésbe nem hozható. A felperessel szemben kiszabott közigazgatási bírság kapcsán a jogalanyok, a társadalom szélesebb körének érintettsége nem állapítható meg.

[22] Másrészt a felperes e befogadási okhoz kapcsolódóan azt állította, hogy az elsőfokú bíróság a Posta tv. vonatkozó rendelkezéseit kizárólag nyelvtani szempontból értelmezte, eltérve a Kúria Kfv.VI.37.280/2024/8. számú határozatában foglaltaktól {tartalmilag Kp. 118. § (1) bekezdés *b)* pont}. A Kp. 118. § (1) bekezdés *b)* pontja alapján a felülvizsgálati kérelem befogadásának akkor lehet helye, ha a jogerős ítélet a Kúria közzétett határozatában kifejtettektől eltérő jogértelmezésen alapul. A követendő kúriai gyakorlat (Kfv.III.37.108/2022/2., Kfv.III.37.118/2022/2., Kfv.VI.37.039/2022/2., Kfv.VII.45.159/2022/2., Kfv.VII.45.215/2022/2., Jpe.I.60.002/2021/7.) alapján a Kp. 118. § (1) bekezdés *b)* pontja szerinti befogadhatósági ok esetében az az elvárás, hogy a kérelmező a támadott és a közzétett kúriai döntés közötti ügyszomszomságot úgy mutassa be, hogy párhuzamot állít a jogkérdés, a jogkérdés szempontjából releváns tények, az alkalmazandó jogszabályok és a kérelemnek az eljárás kereteit meghatározó hasonlósága között. A felperes a felülvizsgálati kérelmében az ügyszomszomságot, azt, hogy a hivatkozott kúriai határozat miként lehetne irányadó a perbeli esetben (a jogkérdés, a jogkérdés szempontjából releváns tények, az alkalmazandó jogszabályok és a kérelemnek az eljárás kereteit meghatározó hasonlósága miatt) nem mutatta be. A Kúria megállapította, hogy sem a megjelölt ügy tárgya (ifjúsági irodalom körébe sorolt kiadványok fogyasztóvédelmi vizsgálata), sem az alkalmazott jogszabályok, sem az eljárás keretei nem összevethetők. A felperes hivatkozásával összefüggésben annyi ugyanakkor a befogadás speciális keretei között is megállapítható, hogy iratellenesen hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság a Posta tv. vonatkozó rendelkezésének kizárólag nyelvtani értelmezését végezte volna el.

[23] Mindezek miatt a felülvizsgálati kérelem befogadása a fentiek alapján nem indokolt.

[24] A Kp. 118. § (1) bekezdés *a)* pont *ad)* alpontja szerinti befogadási okot a felülvizsgálatot kérő félnek a Kp. 117. § (4) bekezdése alapján a befogadhatóság körében, annak szempontjait érintően meg kell indokolnia.

[25] A Kúria hangsúlyozza, hogy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés esetén a Kp. 117. § (4) bekezdése alapján a kérelmezőnek azt kell bemutatnia, hogy az eljárási szabályszegés a konkrét ügy érdemére kihatással volt, továbbá, hogy annak ténybeli alapja kétséget ébreszt a jogerős határozat helytállósága tekintetében oly mértékben, hogy az további érdemi vizsgálat nélkül nem megítélhető [Kfv.II.38.030/2021/2., Kfv.VII.45.269/2022/2., Kfv.I.35.472/2022/3.; Kfv.II.37.690/2023/2., Kfv.V.37.555/2024/2.].

[26] A Kúria megállapította, hogy a Kp. 118. § (1) bekezdés *a)* pont *ad)* alpontjához kapcsolódóan a felperes csak felsorolt megsérteni vélt jogszabályhelyeket, mellyel nem tett eleget a Kp. 117. § (4) bekezdése szerinti kötelezettségének. Nem indokolta a befogadás körében, hogy az elsőfokú bíróság mely kereseti kérelmét nem bírálta el, az ítélet indokolásában mely hivatkozására nem tért ki. A jogerős ítélet helytállósága tekintetében nem ébresztett kétséget a felperes azzal a hivatkozással sem, mely szerint az elsőfokú bíróság nem észlelte azt, hogy az alperes határozata „mérlegelési jogkörben hozott határozat”. A mérlegelési jogkörben megvalósított közigazgatási cselekmény esetén a közigazgatási szerv a cselekvését olyan jogszabályra alapozza, amely kizárólag a döntés kereteit jelöli ki, és a jogalkalmazó több jogszerű döntés közül választhat. A per alapját képező közigazgatási határozatnak kizárólag a bírságösszeget megállapító részéhez kapcsolódik ilyen mérlegelési jogkör, a jogsértés megállapításához nem. A felperes ugyanakkor a keresetében nem vitatta a bírság összezszerűségét, a felülvizsgálati kérelmében pedig a bizonyítékok mérlegelését (értékelését) vitatja, a keresetben foglaltak megisméltésével lényegében a saját álláspontjának elfogadását kéri. A rendkívüli perorvoslati eljárás lefolytatásának szükségességét azonban önmagában nem alapozza meg, hogy a fél a jogerős ítéletben foglaltakkal – így a Posta tv. vonatkozó rendelkezéseinek értelmezésével – nem ért egyet, azt jogszabálysértőnek tartja.

[27] A felperes szintén külön indokolás nélkül állította, hogy a közigazgatási eljárásban közvetlen jogi érintettsége folytán bevonandó ügyfél nem vett részt, és a bíróság a perbe sem vonta be, sértve a Kp. 20. § (6) bekezdését, a 85. § (3) bekezdés *a)* pontját és a 92. § (1) bekezdés *a)* pontját. A támadott határozat kizárólag a felperes felelősségét állapította meg a perbeli jogsértés kapcsán, a DPD-re vonatkozóan pedig semmilyen megállapítást nem tartalmaz. A felperes a vele szemben bírságot megállapító határozattal összefüggésben más közvetlen érintettségét, és ezzel az ügy érdemére kiható eljárási szabályszegést nem valószínűsítette.

[28] Mindezek miatt a felülvizsgálati kérelem befogadásának feltétele a Kp. 118. § (1) bekezdés *a)* pont *ad)* alpontja alapján sem áll fenn.

[29] A felperes a felülvizsgálati kérelmében hivatkozott a határokon átnyúló csomagkézbesítési szolgáltatásokról szóló, Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/644 rendeletre (a továbbiakban EU rendelet) anélkül azonban, hogy a felülvizsgálati kérelmének befogadásra vonatkozó részében a Kp. 118. § (1) bekezdés *a)* pont *ac)* alpontját megjelölte volna.

[30] A Európai Unió Bíróságának CILFIT ügyben (C-238/81. számú ítélet) kifejtett joggyakorlata szerint a bíróság mellözi az előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezését a következő esetekben: ha a kérdés nem releváns, azaz a kérdésre adott válasz nem befolyásolhatná érdemben a jogvita megoldását (relevancia hiánya); ha a felmerült kérdés lényegében megegyezik egy hasonló esetben már előzetes döntés tárgyát képező kérdéssel, az Európai Unió Bíróságának a szóban forgó jogkérdést megoldó kialakult ítélkezési gyakorlata van (a kérdés tisztázott); az uniós jog helyes alkalmazása olyan nyilvánvaló, hogy az a felvetett kérdés megoldásának módját illetően minden észszerű kétséget kizár (a kérdés

tiszta). A Kúria megállapította, hogy az EU rendelet eltérő tárgyú, az a szabályozói felügyeletre, a díjak átláthatóságára és a fogyasztóknak szóló információk kereskedők általi elérhetővé tételére nézve tartalmaz előírásokat, az ügy tárgyának nincs érdemi kapcsolata az EU Rendelettel.

[31] A Kúria azonos tárgyban folyamatban volt eljárásban, azonos tartalmú felülvizsgálati kérelmek befogadását a Kfv.VII.37.827/2024/2., Kfv.III.37.828/2024/2. és Kfv.I.37.829/2024/5. számú határozataiban megtagadta.

[32] A felülvizsgálati kérelem befogadásának feltételei a fentiek alapján nem állnak fenn, ezért a Kúria a befogadást a Kp. 118. § (2) bekezdése alapján megtagadta.

[33] A felülvizsgálati kérelem érdemi elbírálásának hiányában a felperes azonnali jogvédelem iránti kérelme tárgyában történő határozathozatalt a Kúria mellőzte.

A döntés elvi tartalma

[34] *A rendkívüli perorvoslati eljárás lefolytatásának szükségességét önmagában nem alapozza meg, hogy a fél a jogerős ítéletben foglaltakkal nem ért egyet, azt jogszabálysértőnek – így például téves jogértelmezésen nyugvónak – tartja.*

Záró rész

[35] A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadásának megtagadásáról a Kp. 118. § (2) bekezdése szerint tanácsban, tárgyaláson kívül, indokolt végzéssel határozott.

[36] A Kúria által hozott határozat ellen felülvizsgálatnak a Kp. 116. § d) pontja alapján nincs helye.

Budapest, 2025. április 29.

Dr. Varga Zs. András s.k.
a tanács elnöke

Dr. Varga Eszter s.k.
előadó bíró

Dr. Varga Zs. András s.k.
a tanács elnöke
az aláírásban akadályozott
Dr. Cséffán József
bíró helyett

Kúria
VII.Kfv.37.236/2025/4

8

Dr. Magyarfalvi Katalin s.k.
bíró

Dr. Szilas Judit s.k.
bíró